

Arrest

**nr. 260 332 van 7 september 2021
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 6 maart 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 april 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 november 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 juni 2020 en op 24 augustus 2020.

1.3. Op 11 februari 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 februari 2021 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Palestijnse moslim te zijn met de Jordaanse nationaliteit, geboren te Az Zarqa (Jordanië) op 27 juni 1995. U studeerde twee jaar "computerwetenschappen" op de Hasjemitische Universiteit in Zarqa, zonder deze studie af te maken. Uw ouders, die drie winkels van lingerie en accessoires uitbaten, zijn, net als uw vijf broers en zussen, nog steeds woonachtig in Zarqa. U kluste naast uw studies ook bij in de winkels van uw vader. Als kind werd u gedurende een aantal jaren meermaals seksueel misbruikt / verkracht door uw neef. In 2007 kwam hieraan een einde.

U verklaarde Jordanië verlaten te hebben omwille van uw geaardheid. Zo zou u al op jonge leeftijd ontdekt hebben dat u meer geïnteresseerd bent in mannen dan in vrouwen. Ook was u meer geïnteresseerd in "vrouwelijk" klederdracht en, wanneer u de kans had, droeg u tijdens de werkuren strakke, gescheurde en gekleurde broeken. Ook poseerde u stiekem in bloot bovenlijf voor de spiegel van uw zus haar roze kamer. Uw moeder polste meermaals naar uw mening rond het huwelijk, maar dit liet u koud. Dit ontging uw moeder niet. Ze nam u daarom meermaals mee op umrah naar Mekka. Wanneer uw neef besloot Jordanië te verlaten zag u de kans schoon om uw leven daar achter te laten en een nieuwe start te maken in Europa. U verklaarde aan uw familie een betere toekomst te kunnen opbouwen in Europa en zij gingen hier uiteindelijk mee akkoord. U nam afscheid van uw familie en vertrok samen met uw neef in het voorjaar van 2017 naar Europa. Jullie vlogen legaal, met een toeristenvisum, van Amman (Jordanië) naar Oekraïne. Vervolgens vloog u, met uw neef, verder naar Tsjechië vanwaar jullie vervolgens met een flibus naar Duitsland reisden. Hier vroeg u internationale bescherming aan maar dit werd u geweigerd. Tijdens uw periode in Duitsland liep de relatie met uw neef spaak. Hij zag u naar gaybars gaan en vertelde dit aan zijn familie in Jordanië, die het op hun beurt verder vertelde aan uw familie. Nadat uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland werd afgewezen reisde u verder naar België. U verzocht hier op 10 april 2018 om internationale bescherming. Eens in België heeft u gebeld naar uw familie om officieel te verkondigen dat u homoseksueel bent. Uw familie reageerde hier bijzonder slecht op en zij scholden u uit. Sindsdien hoorde u nooit meer iets van hen.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een aantal psychologische attesten (origineel), een kopie van uw visum en een attest van het Rainbow-House (origineel). Na uw gehoor bezorgde uw advocaat het CGVS, via mail, nog volgende stukken: foto's van u en uw vriend in België (print), foto's en video's van u met visitekaartjes van LGBTQ-equal voor de Europese instellingen in Brussel (print en video), foto's van u in Mekka alsook foto's van uzelf voor spiegels, in bed en opgemaakt (print). U stuurde na het persoonlijk onderhoud ook nog video's door van u en uw vriend, alsook video's van uzelf opgemaakt en in vrouwelijke lingerie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit uw verklaringen en stukken toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u kampt met psychologische problemen (zie CGVS 1, p. 6 e.v. + psychologische attesten in groene map). In deze attesten wordt aangehaald dat u in het verleden traumatische gebeurtenissen meemaakte ten gevolge waarvan u thans lijdt aan posttraumatische stress. Dit uit zich in verlies van vertrouwen, depressieve neigingen, nachtmerries, angsten en herbeleving van uw trauma's. Zelf haalde u nog aan dat u zelfmoord wil(de) plegen (zie CGVS1, p. 6). Wat deze attesten betreft, dient te worden opgemerkt dat deze allen dateren van 2018, i.c. 13.08.2018, 4.10.2018 en 10.10.2018. Dat u toen kampte met psychologische problemen en omwille hiervan werd opgevolgd, wordt niet betwist. Ondanks uw verklaringen, afgelegd bij het CGVS in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud, d.d. 26.08.2020, dat u nog steeds wordt opgevolgd omwille van uw psychologische problemen en nog verdere psychologische begeleiding zou krijgen (zie CGVS 1, p. 7), legde u geen recente(re) attesten voor waaruit dit kan blijken. Voorts moet ook worden opgemerkt dat u zelf, in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CG, d.d.

24.8.2020, wanneer werd gepolst naar uw medische situatie, uitdrukkelijk aanhaalde dat alles goed gaat met uw gezondheid (zie CGVS2, p. 2).

Dat u, zoals gestaafd aan de hand van de psychologische attesten, in 2018 – kort na uw aankomst in België – kampte met psychologische problemen wordt, zoals reeds aangehaald niet betwist. Dat u evenwel thans nog steeds in een dermate moeilijke mentale toestand zou verkeren, waardoor het standaardprocedureverloop in het gedrang komt, is geenszins aangetoond. U bleek wel degelijk in staat deel te nemen aan de persoonlijke onderhouds die plaatsvonden op het Commissariaat-generaal en hierbij op coherente wijze uw relaas uit de doeken te doen. U haalde overigens ook zelf op geen enkel moment doorheen de onderhouds aan, omwille van uw psychologische toestand, niet in staat te zijn de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U haalde aan Jordanië te hebben verlaten uit vrees voor uw leven. U verklaarde potentieel slachtoffer te kunnen worden van eerzuivering, i.c. u vreest vermoord te worden door uw familie, en dit omwille van uw geaardheid, bij terugkeer naar Jordanië. Dit is volgens u gebruikelijk in de Jordaanse cultuur (CGVS2, p. 8).

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde, en dit omwille van volgende redenen.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat u aanhaalde meermaals verkracht te zijn geweest, dit door uw neef A.(...), alsook door uw neef M.(...) (CGVS1, p. 15), tussen uw 8 en 12 jaar. U verklaarde dat dit het begin was van uw problemen (CGVS1, p. 15). Los van het feit dat u dienaangaande niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen, dient te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen, zonder afbreuk te doen aan de ernst van deze feiten, niet volstaan om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Vooreerst betreffen het hier feiten van interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie. Blijkt bovendien dat de verkrachtingen op uw 12 jaar – u was 12 jaar in 2007 - stopten, dit vanaf het moment dat u besloot niet meer langs te gaan bij uw neven (CGVS1, p. 15). U bleef vervolgens nog een tiental jaar – tot 2017 - in Jordanië wonen en leidde er uw leven. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u in de laatste 10 jaar voor uw vertrek bijkomende, hieraan gelinkte, problemen kende. Er kan aldus niet worden gesteld dat deze verkrachtingen mee aan de basis lagen van uw besluit uw land van herkomst te verlaten noch dat u actueel hiervoor een vrees zou moeten hebben. U verklaarde immers zelf dat u besloot Jordanië te verlaten toen u neef vertrok. U zag uw kans om het land te verlaten en besloot mee te gaan (zie infra). Uit wat voorafgaat moet dan ook worden besloten dat u niet heeft aangetoond dat u, omwille van de verkrachtingen waar u 14 à 18 jaar geleden het slachtoffer van zou geweest, actueel nood heeft aan internationale bescherming.

Dient vervolgens te worden benadrukt dat er niet getwijfeld wordt aan het feit dat u (ondermeer) op mannen valt. In het document van Rainbow House dat u voorlegde, staat vermeld dat u zich ten aanzien van hen uitgebreid heeft uitgelaten aangaande uw 'biseksualiteit' (zie document in groene map). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, d.d. 24.08.2020, verklaarde u uitdrukkelijk nog steeds niet te weten wie u bent. U bent uzelf nog aan het ontdekken én weet nog altijd niet wat uw geaardheid nu juist is. U verduidelijkte hierbij eveneens dat u nog nooit een relatie heeft gehad met vrouwen, maar dat u zich wel soms aangetrokken voelt tot en valt op oudere vrouwen (zie CGVS2, p. 8). Of u nu biseksueel dan wel homoseksueel bent in het midden gelaten, er wordt vooralsnog niet getwijfeld aan het feit dat u zich tot mannen aangetrokken voelt en seksuele contacten heeft met mannen. Dient evenwel te worden opgemerkt dat u niet heeft weten te overtuigen dat u Jordanië, omwille van een vrees voor vervolging te wijten aan uw geaardheid, diende te verlaten dan wel er op heden niet zou kunnen terugkeren.

Dient vooreerst benadrukt te worden dat blijkt uit de beschikbare informatie, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, en dit in tegenstelling tot wat u met uw herhaaldelijke verwijzingen naar de Jordaanse cultuur en mentaliteit probeerde aan te tonen (zie CGVS1, p. 23 en CGVS2, p. 6., p. 8, p. 10, p. 12), dat de situatie van homoseksuelen in Jordanië niet als precair kan worden beschouwd. Hoewel de geldende moraal als gevolg van de tribale, traditionele en religieuze

cultuur het voor homoseksuelen wel moeilijk maakt om zich te 'outen' en zich als dusdanig te profileren, zijn er in Jordanië enkele progressieve wetten aangenomen waardoor **niet-commercieel homoseksueel gedrag tussen volwassenen met wederzijdse toestemming legaal is** en waardoor **het verboden is om leden van de familie te doden wanneer zij door hun afwijkend seksueel gedrag de eer van de familie hebben beschadigd**. Verder verschijnen er in de Jordaanse media 'gay publicaties' zoals het bekende 'My.Kali' en in bepaalde artistieke en progressieve kringen, voornamelijk in de hoofdstad Amman, is er een 'gay scene'. Bovendien blijkt uit niets dat u zich in Jordanië probeerde te oriënteren in, dan wel te informeren omtrent het LGBT-milieu (zie infra), nochtans ging u bij aankomst in Duitsland direct op zoek naar de gay scene, bezocht u meermaals gaybars en had u uw eerste seksuele ervaring (CGVS1, p. 22).

Van vervolging van overheidswege ten aanzien van homoseksuelen is er dan ook geen sprake. Integendeel, zoals blijkt uit bovenstaande heeft de overheid al enkele belangrijke stappen gezet om homoseksuelen te beschermen en homoseksualiteit meer aanvaardbaar te maken. Zo bezochten bijvoorbeeld de Jordaanse dragqueens "Alyssa en Shangela" - beide kandidaten van de binnen de LGBTQ- community beroemde dragqueen show "Rupaul's Drag race"- het Jordaanse leger in Amman om daar een dragqueen show te performen (zie informatie bijgevoegd in blauwe map).

Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel ook dat de situatie voor homoseksuele personen in Jordanië op dit ogenblik complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen. Er kan echter niet geconcludeerd worden dat er actueel in Jordanië sprake is van collectieve vervolging ten aanzien van homoseksuele mannen en het loutere feit van homoseksueel te zijn in Jordanië volstaat dan ook niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen doch slaagt daar geenszins in.

Het feit dat er geen sprake is van vervolging van overheidswege, sluit voorts niet uit dat men vervolgd kan worden door de familie en/of de stam, maar u slaagt er ook niet in deze vrees individueel aan te tonen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat er zich geen concrete feiten hebben voorgedaan in het verleden.

Zo dient opgemerkt te worden dat u geen enkel persoonlijk feit van vervolging meemaakte in Jordanië omwille van uw geaardheid (CGVS2, p. 11). U haalde aan Jordanië verlaten te hebben omdat u vreest voor eerwraak door uw familie omwille van uw geaardheid (CGVS2, p. 8). Dit zal gegarandeerd plaatsvinden, volgens u, gezien de Jordaanse cultuur (CGVS2, p. 8). Dient hier echter opgemerkt te worden dat u geen enkele concrete indicatie heeft dat u effectief risico loopt het slachtoffer te worden van eerwraak. U legt dienaangaande tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat zowel uw vader als uw moeder u na uw vertrek uit Jordanië telefonisch uitscholden en dat uw vader ermee dreigde u te vermoorden (CGVS1, p. 21). Tijdens uw tweede gehoor werd nogmaals gevraagd naar de bedreigingen die u zou ontvangen hebben van uw ouders, haalde u aan dat uw familie nog nooit letterlijk 'eerzuivering' heeft uitgesproken. Zelfs wanneer u expliciet gevraagd werd wat er tijdens dat ene telefoongesprek gezegd werd, zei u dat het niet letterlijk uitgesproken werd, maar dat u "hiervan gewoonweg zeker bent omdat u uw familie kent" (CGVS2, p. 8) en "dit eenmaal zo is wat betreft de Jordaanse cultuur" (CGVS2, p. 6). Zoals reeds supra aangetoond mag het duidelijk zijn dat dit argument niet kan volstaan. U beperkt zich tot het uiten van loutere veronderstellingen aangaande de reactie van uw familie en het in algemene termen verwijzen naar "de situatie in Jordanië" en "de Jordaanse cultuur". Zoals hierboven reeds aangehaald, is dit geenszins afdoende

Uw vrees door uw familie te zullen worden vermoord omwille van uw geaardheid kan, mede gelet op wat volgt, sowieso niet worden weerhouden. Ondanks uw bewering dat uw familie pas 100% zeker was van uw geaardheid nadat u hen hierover telefonisch inlichtte vanuit België (zie CGVS1, p. 20), blijkt anderzijds dat u in Jordanië reeds bepaalde gedragingen vertoonde op grond waarvan uw familie al de nodige vermoedens omtrent uw geaardheid moet hebben gehad. Dit geldt zeker voor wat uw moeder betreft. Zo verklaarde u zelf uitdrukkelijk dat uw moeder dit eigenlijk al beseftte toen u nog klein was. Ze verklaarde u verdacht en vreemd te vinden en ze stuurde u hiervoor zelfs meermaals naar Mekka op Umrah alsook naar de moskee (CGVS1, p. 14 & p. 19 en CGVS2, p. 5). U verklaarde verder dat uw moeder u een raar, vreemd en verdacht persoon vond (CGVS1, p. 14). Uw moeder praatte soms over meisjes en zou u ooit voorgesteld hebben te huwen met een nicht en polste hierbij naar uw mening (CGVS1, p. 19). U zou telkens hebben aangegeven dat het u niet interesseerde en slaagde er ook in een huwelijk af te wimpelen. Behalve dat uw moeder dit verdacht en raar vond én aangaf dat u 'moest trouwen' ondervond u geen verdere problemen met uw moeder (CGVS1, p. 19 en CGVS2, p. 4). Verder stelde u uitdrukkelijk dat u het voor uw moeder nooit weggestoken heeft. Bij haar moest u namelijk nooit

acteren, zo vervolgde u (CGVS1, p. 19). Buiten verbale verwijten dat u “niet normaal” was (CGVS1, p. 19) en ruzies met uw moeder omdat u “er niet normaal uitzag” – u droeg ‘schandalige’ kledij, i.c. korte gekleurde broeken of gescheurde skinnybroeken en u had lang haar (CGVS2, p. 4)–, gebeurde er verder niets. Dat uw moeder, die, zoals u zelf verklaart, al ettelijke jaren weet, minstens vermoedens, had van uw geaardheid, u maar liet doen zonder hier drastisch tegen op te treden, druist regelrecht in tegen uw bewering dat u ‘uw familie kent’ en dat ze u zullen doden nu ze zekerheid hebben omtrent uw geaardheid. Zulks blijkt ook uit volgende bevindingen, waaruit eveneens kan worden afgeleid dat ook uw vader reeds weet moet hebben gehad van uw ‘afwijkend’ gedrag. U verklaarde werkzaam geweest te zijn in de lingerie- en accessoire winkel van uw vader (CGVS2, p. 5). U ging hier naartoe in een, volgens de Jordaanse cultuur, ‘gangbare’ outfit, maar u verstopte skinnybroeken in de winkel. Zodra u alleen in de winkel stond wisselde u van outfit (CGVS2, p. 5). U verklaarde dit enkel te doen wanneer uw vader niet aanwezig was. Wanneer u wist dat hij zou terugkomen, veranderde u opnieuw van kleren en trok u terug de ‘gepaste’ outfit aan (CGVS2, p. 5). Dat u, die zelf ergens een link legt tussen uw geaardheid en uiterlijk, meer bepaald de ‘ongepaste’ kledij die u graag droeg, én bovendien uitdrukkelijk stelt dat dergelijke kledij niet toegelaten is in de regio waar u woont (CGVS2, p. 4), er dan blijkbaar geen graten in zag om wel zo in de winkel van uw vader te werken, wijst er nog maar eens op dat het niet kan overtuigen dat u door uw familie zal worden gedood. Hoe u immers telkens op voorhand zou hebben kunnen ‘voorzien’ wanneer uw vader terug zou komen naar de winkel en op tijd van kledij kon wisselen, is niet duidelijk. Bovendien moeten minstens de klanten van de winkel u in uw ‘ongepaste’ kledij hebben opgemerkt. Dat niemand van de klanten dit dan ooit aan uw vader zouden hebben doorverteld, zeker gezien uw eigen beweringen dat dergelijke kledij ongepast en niet toegestaan is in Jordanië / uw regio, is volstrekt onaannemelijk. U bent overigens ook niet éénduidig in uw verklaringen. Immers, waar u enerzijds wil laten uitschijnen dat uw vader van niets wist en u nooit zag in uw ‘ongepaste’ kledij, stelt u ten andere zelf uitdrukkelijk dat uw vader soms wel wat commentaar gaf, maar nooit ruzie met u maakte (CGVS2, p. 5). Hoe dan ook, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hierdoor ooit in de problemen bent geraakt met uw vader noch met anderen.

Ook het volgende is opmerkelijk. U stelt dat uw neef u verklikte na jullie aankomst in Duitsland. Zo zou hij aan zijn familie laten weten hebben dat hij u betrapte had in een gaybar. Zijn familie zou dit dan op hun beurt doorverteld hebben aan uw familie (CGVS1, p. 20). Opnieuw blijkt niet dat u vervolgens problemen kende met uw familie. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel dat het contact met uw ouders stopte nadat uw neef u verklikte. Blijkt echter dat u degene was die het contact verbrak. Bovendien herstelde u dit contact na enige tijd (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Van enige kwade reactie van uw familie uit naar u toe, was geen sprake. Meer zelfs, aangezien ze het maar ‘via via’ vernamen zouden ze het niet als een vaststaand feit aangenomen hebben (CGVS1, p. 20). Uiteindelijk zou u beslist hebben uw familie in te lichten en uit de kast te komen. U belde hen in mei 2020 op en zou hen vlakaf hebben verteld dat u homoseksueel bent, een vriend heeft en van plan bent met hem te trouwen (CGVS1, p. 11 en 21). Nu is uw familie 100% zeker van uw geaardheid, zo stelt u (CGVS2, p. 8). Dient ook hier allereerst te worden opgemerkt dat u zich weerom beperkt tot het uiten van loutere beweringen die u geenszins kan hardmaken. Dit terzijde, dat u überhaupt de keuze zou gemaakt hebben uw ouders en familie in te lichten van uw geaardheid mag toch wel ten zeerste verbazen. U stelde immers zelf meermaals dat homoseksualiteit in Jordanië niet kan én verklaarde dat uw familie u nu, ingeval van terugkeer, in het kader van eerwraak zal doden om de eer te zuiveren. Dat u de keuze maakte om uw familie in te lichten, wetende dat uw neef ook in België verblijft, minstens in België verbleven heeft (CGVS2, p. 10), is geenszins aannemelijk indien u, zoals u beweert, uw familie kent en weet dat ze u nu zullen vermoorden. Er kan logischerwijs verondersteld worden dat u rekening zou houden met de mogelijkheid dat uw familie uw neef de opdracht zou geven u op te sporen en de eerwraak zou uitvoeren.

Wat er ook van zij, u verklaarde dat uw familie u, nadat u hen in mei 2020 zou hebben ingelicht over uw geaardheid en relatie hier, begon uit te schelden. Los van het feit dat u ook deze blote bewering op geen enkele manier weet te staven, kan nog worden opgemerkt dat u voor het overige geen enkele poging meer heeft ondernomen om uw familie nog te contacteren dan wel, eventueel via via, meer duidelijkheid te bekomen over hun actuele houding ten aanzien van u en eventuele ‘plannen’ ingeval van uw eventuele terugkeer. Dat uw familie mogelijks aanvankelijk negatief reageerde toen u hen van het nieuws inlichtte, kan nog ergens worden aangenomen. U slaagt er evenwel opnieuw niet in in concreto aan te tonen dat uw familie op heden daadwerkelijk niets meer met u wil te maken hebben en van plan is u te doden in geval van een terugkeer naar Jordanië. Er kan nochtans van u, een verzoeker om internationale bescherming, verwacht worden dat u zich informeert aangaande de evolutie van uw situatie om een zo duidelijk mogelijk beeld te schetsen van uw eventuele nood bescherming. Minstens kan verwacht worden dat u hiertoe pogingen onderneemt.

Nu nog aangenomen dat u een zekere angst koesterde om uw familie in Jordanië op de hoogte te stellen van uw geaardheid is het verder niet logisch dat u alvorens uw vertrek naar Europa geen alternatieve leefsituaties voor uzelf onderzocht in uw eigen land. Blijkt uit niets dat u zich in Jordanië probeerde te oriënteren in het LGBTQ+ milieu teneinde daar adviezen in te winnen. U verklaarde geen kennis te hebben van gebieden of steden, zoals Amman, waar het leven als homoseksueel gemakkelijker zou verlopen (CGVS1, p. 28). U zocht hier verder niets over op omdat u ervan uitging dat dezelfde mentaliteit van anti-gay overal zou gelden (CGVS1, p. 28). U verliet uw land en liet alles en iedereen zonder meer achter. Dat u een dergelijke drastische beslissing nam, zonder u eerst terdege te informeren aangaande de eventuele mogelijkheden die u mogelijks in uw eigen land heeft om uw leven te leiden, is opmerkelijk.

Gezien uw verklaring dat u in Jordanië geen concrete persoonlijke problemen met uw familie, dan wel derden heeft gekend omwille van uw seksuele geaardheid en de actuele situatie in Jordanië in overweging nemend, dient te worden besloten dat u onvoldoende elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd kan worden dat u persoonlijk in Jordanië actueel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. De voorgelegde medische attesten werden hierboven reeds besproken.

Uw attest van Rainbow-house toont aan dat u met het hoofd van deze organisatie gesprekken heeft gevoerd over uw geaardheid. Dient opgemerkt te worden dat uw homoseksuele, dan wel biseksuele, geaardheid 'an sich' hier niet in vraag wordt gesteld. Echter, dit document kan geenszins een ander licht werpen op bovenstaande temeer daar hieruit op geen enkele manier kan worden afgeleid dat u, omwille van uw geaardheid, het slachtoffer zal worden van eerwraak door uw familie ingeval van een terugkeer naar Jordanië.

De foto's van uw uzelf in Mekka voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Dat u naar Mekka ging, wordt niet betwist. Wanneer en waarom u er ging – u verklaarde dat uw moeder u meermaals naar Mekka stuurde in de hoop u 'te genezen' – blijkt niet uit de foto's. Dat u dan meent hiermee de houding van uw familie ten aanzien van u, en uw beweerde vrees door uw familie te zullen worden gedood, te kunnen aantonen, kan niet worden weerhouden.

Om uw verklaringen verder te staven, legde u ook foto's neer van u met een andere man, uzelf poserend voor een spiegel, uzelf opgemaakt en in vrouwenkledij alsook foto's en video's van uzelf, poserend met visitekaartjes van LGBTQ-equal voor de Europese instellingen in. Zoals reeds aangehaald wordt niet in twijfel getrokken dat u zich (ook) aangetrokken voelt tot mannen. Echter, uit de voorgelegde foto's en video's kan op geen enkele manier worden afgeleid dat u, zoals u beweert, risico loopt te worden vermoord ingeval van een terugkeer naar Jordanië. Foto- en beeldmateriaal kan hoogstens aantonen wat er op de foto's of video te zien is, niets meer en niets meer. Dat u poseert voor een spiegel en selfies nam van uzelf in bloot bovenlijf, samen met een andere man in bloot bovenlijf te zien bent en u opgemaakt liet fotograferen – waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen is overigens ook niets duidelijk – kan geenszins wijzen op een nood aan internationale bescherming in uw hoofde in Jordanië. De foto's van de visitekaartjes van LGBTQ-equal voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas. Wat tot slot de foto's betreft waarop u, naar u stelt, te zien bent met uw huidige vriend, moet allereerst worden opgemerkt dat niet is aangetoond met wie u te zien bent op de foto. Evenmin blijkt uit deze foto's wat uw band is met deze persoon noch dat jullie trouwplannen hebben.

Ten slotte dient hieraan toegevoegd te worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde paraat te zijn eender wel soort videomateriaal voor te leggen van u en uw vriend (CGVS1, p. 29) en dit dan ook effectief later deed. Desondanks het feit dat u werd meegegeven dat dit niet gewenst is voor de procedure stuurde u via uw advocaat op 19 januari 2021 nog video's door van u en uw vriend M.(...) terwijl jullie seksuele handelingen verrichten. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in dit geval paragraaf 72 van arrest "A, B, C v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie" van 2 december 2014, dat richtlijn 2004/83 van de Raad ("Kwalificatie-richtlijn") interpreteert, het volgende blijkt: "Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht

van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van „tests” om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen.” Bijgevolg aanvaardt het Commissariaat-generaal zulk videomateriaal niet als geldig bewijselement om uw seksuele oriëntatie te staven.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat ook uw bemerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS werden overgemaakt op 3 juli 2020, evenmin een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek. De bemerkingen betroffen slechts enkele aanvullingen op zinsconstructies, correcties aangaande de schrijfwijze van “LGBTQ All Equal” en zaken die geen verband houden met uw asielrelaas, zoals uw werk in België, maar bevatten geen inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de artikelen 8.17 en 8.18 van Boek VIII van het Nieuw Burgerlijk Wetboek, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de verschillende weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

“(…) B. Informatie over de situatie van homoseksuelen in Jordanië in 2021

6. Om de situatie van homoseksuelen in Jordanië te documenteren, voegt het CGVS geen COI Focus, specifieke verslagen of onderzoeksresultaten van zijn documentatiecentrum toe, maar slechts zeven documenten.

7. Het eerste van deze documenten, het Country Report on Human Rights Practices for 2019 van het US Department of State, schetst een situatie van extreme precariteit en kwetsbaarheid voor LGBT-personen (...)

Dit rapport spreekt de overhaaste beoordeling tegen dat «de situatie van homoseksuelen in Jordanië niet als precair kan worden beschouwd». Uit het verslag blijkt namelijk dat homoseksuelen het risico lopen op willekeurige arrestatie, vervolging op andere gronden, discriminatie op het gebied van werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs en diverse openbare diensten, alsmede geweld, waaronder verkrachting. Naast de censuur is het grote probleem waarmee homoseksuelen in Jordanië te kampen hebben dat zij hun homoseksualiteit in het verborgene moeten beleven, uit angst hun familie te ontteren en/of met de dood te worden bedreigd. Kortom, een beeld dat in schril contrast staat met het verwaterde beeld dat het CGVS van hun situatie geeft.

8. Het tweede document is een artikel dat op 30 januari 2017 is gepubliceerd door een auteur wier volledige naam niet wordt vermeld (Nora 13), noch haar deskundigheid. De titel van het artikel is : «What's life like for Jordan's LGBTQ community?».

Als we dit artikel, waarvan de auteur niet bekend is, enig krediet kunnen geven, bevestigt het alleen maar dat het dagelijks leven van LGBTQ-mensen in Jordanië zeer gecompliceerd is en gekenmerkt wordt door zowel geweld als discriminatie.

9. Het derde document is een artikel dat op 25 juli 2016 is gepubliceerd : « Jordan gets its first Arabic LGBT-focused online magazine » ; het zesde document is de Wikipedia pagina over deze publicatie My.Kali en het zevende document is een artikel getiteld « Breaking Taboos in the Middle East ».

In deze drie artikelen lezen we dat de Jordaanse regering de publicatie van de Arabische versie van de Webzine heeft verboden, dat in 2015 97% van de Jordaniërs homoseksualiteit nog steeds afwijst en, ten slotte, dat de Libanese rockgroep Mashrou' Leila, waarvan de zanger openlijk homoseksueel is, een verbod heeft gekregen om in Amman in 2016 op te treden.

10. In een uitvoerige brief van 10 maart 2021 (stuk 5.1) wilde de beheerder van de publicatie My.Kali, geïrriteerd dat het CGVS uit het bestaan van deze publicatie afleidt dat alles goed is voor homo's in de beste der werelden in Jordanië, opheldering verschaffen (...)

De brief bevestigt dat de webzine in Jordanië nog steeds wordt gecensureerd en het doelwit was van aanvallen door leden van het Jordaanse Parlement en het Ministerie van Cultuur en herinnert ons eraan dat de Jordaanse wetgeving zich nog steeds in een « grijs gebied » bevindt als het gaat om eerwaak en seksueel gerelateerde misdrijven.

11. In werkelijkheid zijn er op Internet veel artikelen en interviews met de oprichter van My.Kali te vinden, waarin een veel minder simplistisch beeld van de situatie wordt geschetst (stukken 5.2 tot 5.4). De meest consistente bevinding uit al deze bronnen is dat de sociale en familiale omgeving in Jordanië zeer homofoob is en dat het vaak gemakkelijker is te leven in ontkenning van zijn/haar eigen identiteit.

12. Het vierde document is de Wikipedia-pagina over LGBT-rechten in Jordanië. Dezelfde lessen komen naar voren: dat de autoriteiten nog steeds van mening zijn dat de erkenning van LGBT-rechten in strijd is met Islam, die volgens de grondwet de officiële godsdienst van het Koninkrijk is, en dat de overgrote meerderheid van de bevolking homoseksualiteit niet aanvaardt.

13. Het vijfde document is een artikel getiteld "Drag Race Stars Alyssa and Shangela go to Amman, Jordan to entertain the troops". Daarin staat dat twee Amerikaanse drag queens in 2017 hebben opgetreden voor de Amerikaanse troepen in Amman. In de bestreden beslissing heeft het CGVS ten onrechte verklaard dat "de Jordaanse dragqueens (...) het Jordaanse leger [bezochten] in Amman om daar een dragqueen show te performen". De twee dragqueens in kwestie zijn Amerikaans en de troepen voor wie ze optraden zijn Amerikaans. Nog ernstiger, het CGVS lijkt dragqueens te verwarren met homoseksuelen, wat veel zegt over zijn vooroordelen over niet-binaire genderkwesties...

Het is verontrustend, zelfs pathetisch, te lezen dat de CGVS uit de komst van deze twee Amerikaanse drag queens in een Amerikaanse militaire basis in Amman afleidt dat er een "gay scene" in Amman bestaat. In feite, het CGVS laat deze documenten staven wat er niet staat, hetgeen in strijd is met hun draagwijdte en bewijskracht (artikelen 8.17 en 8.18 van Boek VIII van het Nieuw Burgerlijk Wetboek).

14. Kortom het blijkt uit geen van de door het CGVS aangehaalde bronnen dat een dergelijke "gay scene" in Amman of Jordanië bestaat. En voor een goede reden, er is er namelijk geen. En er bestaat ook niet zoiets als een LGBT-milieu. Het is opvallend dat de CGRA geen enkele LGBT-organisatie in Jordanië vermeldt. En als het CGVS schrijft dat "de overheid al enkele belangrijke stappen gezet om homoseksuelen te beschermen en homoseksualiteit meer aanvaardbaar te maken", volstaat het op te merken dat geen concrete maatregelen worden genoemd, met uitzondering van de show van de twee Amerikaanse dragqueens voor de Amerikaanse troepen...(?!). Verder acht het CGVS het onlogisch dat verzoeker alvorens zijn vertrek naar Europa geen alternatieve leefsituaties voor zichzelf onderzocht in zijn eigen land, maar het CGVS preciseert eens te meer niet wat deze alternatieve situaties zouden zijn. Moet het CGVS eraan herinnerd worden dat "LGBTI people are as much entitled to freedom of expression and association as others"? Is het niet de taak van het CGVS om het bestaan van dergelijke alternatieve leefsituaties in concreto aan te tonen?

15. Andere bronnen maken melding van het bestaan van wijdverbreide vervolging en discriminatie (stukken 8 en 9).

16. De amateuristische wijze waarop de CGRA de situatie van homoseksuelen in Jordanië heeft gedocumenteerd, is vandaag de dag des te meer vatbaar voor kritiek omdat onze samenleving veel meer aandacht heeft voor de eerbiediging van de fundamentele rechten van LGBTQI+ minderheden hier en elders dan tien jaar geleden. Het CGVS lijkt zich echter niet bewust van de paradigmaverschuivingen en heeft zijn retoriek in dit opzicht sinds 2013 niet gewijzigd, zoals blijkt uit een beslissing van 2013 (zie arrest n° 118.521 van 6 februari 2014, punten 2.4 en 2.5.1). Er zij ook op gewezen dat in de toegevoegde documentatie het bestaan van eerwaakmoorden op LGBTQI+-personen niet wordt ontkend, integendeel.

17. Na analyse komen alle door het CGVS en door verzoeker aangehaalde bronnen tot de conclusie dat LGBTQI+ uiterst kwetsbaar zijn in Jordanië. Zij vormen een kwetsbare groep die nog steeds in vele opzichten wordt gediscrimineerd en die zich, als geheel, liever verbergt dan het slachtoffer te worden van sociale afkeuring en geweld van allerlei aard.

C. Vrees voor vervolging en reële risico's op ernstige schade

18. Uit de door het CGVS en verzoeker overgelegde documentatie blijkt dat verzoeker, als lid van de LGBTQI+-sociale groep, een gegronde vrees heeft om in het dagelijkse leven te worden gediscrimineerd en gestigmatiseerd, te worden uitgestoten of zelfs met de dood te worden bedreigd door zijn familie, te worden onzichtbaar gemaakt in de samenleving of zelfs het slachtoffer te worden van geweld.

Verzoeker loopt des te meer risico om aan een dergelijk misbruik en geweld te worden blootgesteld omdat hij reeds verkracht en seksueel misbruikt is in zijn familiekring, hetgeen ongestraft is gebleven.

Men kan zelfs stellen dat de terugkeer van verzoeker naar zijn gezinsomgeving ondenkbaar is, niet alleen wegens deze traumatische gebeurtenissen, maar ook omdat hij intussen uit de kast is gekomen.

19. Hieraan moet worden toegevoegd dat de familie van de verzoeker, evenals de Jordaanse samenleving in haar geheel (stuk 8), een dubbelzinnig standpunt inneemt ten aanzien van bekerings therapie. Zoals hierboven uiteengezet, dwongen de ouders van verzoeker hem vier keer naar Mekka te gaan in de hoop zijn perversie te genezen of hem zelfs te bekeren. In de huidige context van aandacht voor LGBTQI+-rechten is dit soort gedrag onaanvaardbaar en komt het neer op een daad van vervolging. Inderdaad, "pogingen om iemands seksuele geaardheid of genderidentiteit te veranderen door middel van geweld of dwang kan een vorm van foltering zijn, of onmenselijke of vernederende behandeling, en impliceren andere ernstige schendingen van de mensenrechten, waaronder het recht op vrijheid en veiligheid van persoon".

20. Zoals de UNHCR ons eraan herinnert, is het niet (langer) aanvaardbaar dat leden van de LGBTQI+-gemeenschap niet kunnen zijn wie zij zijn en niet openlijk met hun seksuele geaardheid kunnen leven (...)

Verzoeker heeft des te meer het recht om kritiek te leveren op de wijze waarop het CGVS zijn vrees heeft geanalyseerd, aangezien de Protection Officier duidelijk niet of onvoldoende was opgeleid in de problematiek van verzoeken op grond van seksuele geaardheid, zoals bleek uit haar ongepaste vragen (stuk 3).

Rekening houdend met het bovenstaande dient aan verzoekende partij dan ook de status van vluchteling te worden toegekend.

In ondergeschikte orde, en aangezien het reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Jordanië, dient verzoeker de subsidiaire bescherming worden toegekend.

In zeer ondergeschikte orde moet de bestreden beslissing worden vernietigd zodanig dat er bijkomende instructiemaatregelen worden verricht."

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een mail van verzoekers raadsman dd. 3 juli 2020 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin deze zijn ongenoegen uit over de vragen die aan verzoeker werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, een attest van Service de Santé Mentale de Montignies-sur-Sambre dd. 4 oktober 2018, een attest van de medische dienst van Fedasil Florennes dd. 8 oktober 2018, een brief van de beheerder van het webzine My.Kali dd. 10 maart 2021, het artikel "Jordan is blocking one of the forst LGBTQI magazines in het MENA region" van Access Now van 27 september 2017, het artikel "My.Kali: la passionnante histoire du premier magazine LGBT en Jordanie" van TÊTU, het artikel "Jordan blocks access to LGBTQ online magazine" van Committee to Protect Journalists van 8 augustus 2017, een uittreksel uit "Country Report on Human Rights Practices 2019 – Jordan" van US Department of State, het "2011 Country Reports on Human Rights Practices – Jordan" van US Department of State, het document "LGBT Rights in Jordan" van Equaldex en het artikel "Jordanie: un groupe de rock libanais interdit pour "apologie de l'homosexualité et du satanisme"" van France 24 van 28 april 2016.

2.2.2. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2021 legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een verslag van psychologische begeleiding dd. 17 maart 2021.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met een attest van Rainbow House en een attest van een bloedonderzoek.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij niet heeft aangetoond dat hij, omwille van de verkrachtingen waar hij 14 à 18 jaar geleden het slachtoffer van zou geweest, actueel nood heeft aan internationale bescherming, (ii) niet wordt getwijfeld aan het feit dat hij zich tot mannen aangetrokken voelt en seksuele contacten heeft met mannen, doch hij niet heeft weten te overtuigen dat hij Jordanië, omwille van een vrees voor vervolging te wijten aan zijn geaardheid, diende te verlaten dan wel er op heden niet zou kunnen terugkeren omdat (1) uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie van homoseksuelen in Jordanië niet als precair kan worden beschouwd, er in Jordanië immers enkele progressieve wetten aangenomen werden waardoor niet-commercieel homoseksueel gedrag tussen volwassenen met wederzijdse toestemming legaal is en waardoor het verboden is om leden van de familie te doden wanneer zij door hun afwijkend seksueel gedrag de eer van de familie hebben beschadigd, er in de Jordaanse media voorts 'gay publicaties' zoals het bekende 'My.Kali' verschijnen en er in bepaalde artistieke en progressieve kringen, voornamelijk in de hoofdstad Amman, een 'gay scene' is, uit niets bovendien blijkt dat verzoeker zich in Jordanië probeerde te oriënteren in, dan wel te informeren omtrent het LGBT-milieu, er geen sprake is van vervolging van overheidswege ten aanzien van homoseksuelen, hoewel uit de beschikbare informatie ook blijkt dat de situatie voor homoseksuele personen in Jordanië op dit

ogenblik complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen, echter niet kan geconcludeerd worden dat er actueel in Jordanië sprake is van collectieve vervolging ten aanzien van homoseksuele mannen en het loutere feit van homoseksueel te zijn in Jordanië dan ook niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, (2) het feit dat er geen sprake is van vervolging van overheidswege niet uitsluit dat men vervolgd kan worden door de familie en/of de stam, maar verzoeker er ook niet in slaagt deze vrees individueel aan te tonen daar uit zijn verklaringen blijkt dat er zich geen concrete feiten hebben voorgedaan in het verleden, hij immers geen enkel persoonlijk feit van vervolging meemaakte in Jordanië omwille van zijn geaardheid, hij ook geen enkele concrete indicatie heeft dat hij effectief risico loopt het slachtoffer te worden van eerwraak door zijn familie omwille van zijn geaardheid, hij dienaangaande tegenstrijdige verklaringen aflegt en hij zich voor het overige beperkt tot het uiten van loutere veronderstellingen aangaande de reactie van zijn familie en het in algemene termen verwijzen naar “de situatie in Jordanië” en “de Jordaanse cultuur”, hetgeen geenszins afdoende is, en zijn vrees door zijn familie te zullen worden vermoord omwille van zijn geaardheid sowieso niet kan worden weerhouden daar (a) hij in Jordanië reeds bepaalde gedragingen vertoonde op grond waarvan zijn familie, zeker zijn moeder, al de nodige vermoedens omtrent zijn geaardheid moet hebben gehad, doch hij behalve het feit dat zijn moeder hem verdacht en vreemd vond en ze hem hiervoor meermaals naar Mekka op Umrah alsook naar de moskee stuurde, dat zij aangaf dat verzoeker ‘moest trouwen’, dat hij verbale verwijten kreeg dat hij “niet normaal” was en hij ruzies had met zijn moeder omdat hij “er niet normaal uitzag” – hij droeg ‘schandalige’ kledij, *i.c.* korte gekleurde broeken of gescheurde skinnybroeken en hij had lang haar – geen verdere problemen met zijn moeder ondervond, hetgeen regelrecht indruist tegen zijn bewering dat zijn familie hem zal doden nu ze zekerheid hebben omtrent zijn geaardheid, (b) uit zijn verklaringen eveneens kan worden afgeleid dat ook zijn vader reeds weet moet hebben gehad van zijn ‘afwijkend’ gedrag, het feit dat verzoeker, die zelf ergens een link legt tussen zijn geaardheid en uiterlijk, meer bepaald de ‘ongepaste’ kledij die hij graag droeg, en die bovendien uitdrukkelijk stelt dat dergelijke kledij niet toegelaten is in de regio waar hij woont, er dan blijkbaar geen graten in zag om wel zo in de winkel van zijn vader te werken, er nog maar eens op wijst dat het niet kan overtuigen dat hij door zijn familie zal worden gedood nu nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij hierdoor ooit in de problemen is geraakt met zijn vader, noch met anderen, (c) uit zijn verklaringen evenmin blijkt dat hij problemen kende met zijn familie nadat zijn neef hem verliktte na hun aankomst in Duitsland, meer zelfs aangezien ze het maar ‘via via’ vernamen zouden ze het niet als een vaststaand feit aangenomen hebben, (d) het toch wel ten zeerste mag verbazen dat hij in mei 2020 de keuze zou gemaakt hebben om zijn ouders en familie in te lichten van zijn geaardheid vermits hij zelf meermaals stelde dat homoseksualiteit in Jordanië niet kan én verklaarde dat zijn familie hem nu in geval van terugkeer, in het kader van eerwraak zal doden om de eer te zuiveren, en dan ook logischerwijs kan verondersteld worden dat hij rekening zou houden met de mogelijkheid dat zijn familie zijn neef, die ook in België verblijft, minstens in België verbleven heeft, de opdracht zou geven om hem op te sporen en de eerwraak uit te voeren, (e) ergens kan worden aangenomen dat zijn familie mogelijks aanvankelijk negatief reageerde toen hij hen van het nieuws inlichtte, doch hij voor het overige geen enkele poging meer heeft ondernomen om zijn familie nog te contacteren dan wel, eventueel via via, meer duidelijkheid te bekomen over hun actuele houding ten aanzien van hem en eventuele ‘plannen’ in geval van zijn eventuele terugkeer en hij er dan ook niet in slaagt *in concreto* aan te tonen dat zijn familie op heden daadwerkelijk niets meer met hem wil te maken hebben en van plan is hem te doden in geval van een terugkeer naar Jordanië en (f) zo nog kan worden aangenomen dat hij een zekere angst koesterde om zijn familie in Jordanië op de hoogte te stellen van zijn geaardheid, het niet logisch is dat hij alvorens zijn vertrek naar Europa geen alternatieve leefsituaties voor zichzelf onderzocht in zijn eigen land en (iii) de door hem voorgelegde documenten geen ander licht kunnen werpen op het voorgaande, zoals uitvoerig wordt toegelicht.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr.

169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 11 februari 2021 (CG nr. 1812909), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Na lezing van het administratief dossier is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor

persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie omwille van zijn seksuele geaardheid – welke op zich niet wordt betwist – aan te tonen.

2.5.1. Vooreerst kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden gevolgd waar in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *“Dient vooreerst te worden opgemerkt dat u aanhaalde meermaals verkracht te zijn geweest, dit door uw neef A.(...), alsook door uw neef M.(...) (CGVS1, p. 15), tussen uw 8 en 12 jaar. U verklaarde dat dit het begin was van uw problemen (CGVS1, p. 15). Los van het feit dat u dienaangaande niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen, dient te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen, zonder afbreuk te doen aan de ernst van deze feiten, niet volstaan om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Vooreerst betreffen het hier feiten van interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie. Blijkt bovendien dat de verkrachtingen op uw 12 jaar – u was 12 jaar in 2007 - stopten, dit vanaf het moment dat u besloot niet meer langs te gaan bij uw neven (CGVS1, p. 15). U bleef vervolgens nog een tiental jaar – tot 2017 - in Jordanië wonen en leidde er uw leven. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u in de laatste 10 jaar voor uw vertrek bijkomende, hieraan gelinkte, problemen kende. Er kan aldus niet worden gesteld dat deze verkrachtingen mee aan de basis lagen van uw besluit uw land van herkomst te verlaten noch dat u actueel hiervoor een vrees zou moeten hebben. U verklaarde immers zelf dat u besloot Jordanië te verlaten toen u neef vertrok. U zag uw kans om het land te verlaten en besloot mee te gaan (zie infra). Uit wat voorafgaat moet dan ook worden besloten dat u niet heeft aangetoond dat u, omwille van de verkrachtingen waar u 14 à 18 jaar geleden het slachtoffer van zou geweest, actueel nood heeft aan internationale bescherming.”* Dat verzoeker zijn gevoelsleven, zijn liefdesleven en zijn seksuele leven op de een of andere manier volledig zijn ontwricht door het seksuele geweld waaraan hij als kind is blootgesteld, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, kan worden aangenomen. Verzoeker brengt in het verzoekschrift echter geen elementen bij waaruit kan blijken dat het seksueel misbruik waarvan hij als kind het slachtoffer is geweest anno 2021 in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming zou rechtvaardigen. Het is de Raad immers niet duidelijk en verzoeker licht evenmin toe waarom deze gebeurtenissen van 14 à 18 jaar geleden tot gevolg zouden hebben dat verzoeker thans in geval van terugkeer naar Jordanië *“des te meer risico”* zou lopen om aan misbruik en geweld te worden blootgesteld, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift.

2.5.2. De Raad stelt daarnaast vast dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker zich tot mannen aangetrokken voelt en seksuele contacten heeft met mannen. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat de situatie voor homoseksuelen in Jordanië complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen, hetgeen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ook in rekening werd gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing.

Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing blijkt uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier echter dat de situatie van homoseksuelen in Jordanië niet als precair kan worden beschouwd: *“(…) Hoewel de geldende moraal als gevolg van de tribale, traditionele en religieuze cultuur het voor homoseksuelen wel moeilijk maakt om zich te ‘outen’ en zich als dusdanig te profileren, zijn er in Jordanië enkele progressieve wetten aangenomen waardoor niet-commercieel homoseksueel gedrag tussen volwassenen met wederzijdse toestemming legaal is en waardoor het verboden is om leden van de familie te doden wanneer zij door hun afwijkend seksueel gedrag de eer van de familie hebben beschadigd. Verder verschijnen er in de Jordaanse media ‘gay publicaties’ zoals het bekende ‘My.Kali’ en in bepaalde artistieke en progressieve kringen, voornamelijk in de hoofdstad Amman, is er een ‘gay scene’. (...) Van vervolging van overheidswege ten aanzien van homoseksuelen is er dan ook geen sprake. Integendeel, zoals blijkt uit bovenstaande heeft de overheid al enkele belangrijke stappen gezet om homoseksuelen te beschermen en homoseksualiteit meer aanvaardbaar te maken. Zo bezochten bijvoorbeeld de Jordaanse dragqueens ‘Alyssa en Shangela’ - beide kandidaten van de binnen de LGBTQ- community beroemde dragqueen show ‘Rupaul’s Drag race’- het Jordaanse leger in Amman om daar een dragqueen show te performen (zie informatie bijgevoegd in blauwe map).*

Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel ook dat de situatie voor homoseksuele personen in Jordanië op dit ogenblik complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen. Er kan echter niet geconcludeerd worden dat er actueel in Jordanië sprake is van collectieve vervolging ten aanzien van homoseksuele mannen en het loutere feit van homoseksueel te zijn in Jordanië volstaat dan ook niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen doch slaagt daar geenszins in.”

Verzoeker betwist deze appreciatie door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en voert aan dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat LGBT-personen in Jordanië zich in een situatie van extreme precariteit en kwetsbaarheid bevinden, dat homoseksuelen immers het risico lopen op willekeurige arrestatie, vervolging op andere gronden, discriminatie op het gebied van werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs en diverse openbare diensten, alsmede geweld, waaronder verkrachting, dat bovendien naast de censuur het grote probleem waarmee homoseksuelen in Jordanië te kampen hebben is dat zij hun homoseksualiteit in het verborgene moeten beleven, uit angst hun familie te onteren en/of met de dood te worden bedreigd, dat de sociale en familiale omgeving in Jordanië immers zeer homofoob is en de overgrote meerderheid van de bevolking homoseksualiteit niet aanvaardt, dat bovendien de autoriteiten nog steeds van mening zijn dat de erkenning van LGBT-rechten in strijd is met Islam, dat het dagelijks leven van LGBTQ-mensen in Jordanië aldus zeer gecompliceerd is en zij een kwetsbare groep vormen die zich, als geheel, liever verbergt dan het slachtoffer te worden van sociale afkeuring en geweld van allerlei aard.

Zo uit de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan inderdaad blijkt dat in vele lagen van de bevolking nog een taboe heerst op homoseksualiteit, dat het voor homoseksuelen in Jordanië nog steeds niet altijd even evident is om zich als dusdanig te profileren, dat zij in bepaalde situaties het slachtoffer kunnen worden van geweld en discriminatie, die bovendien afkomstig kan zijn van de autoriteiten, en dat nog verdere stappen dienen te worden gezet op het vlak van gelijke rechten voor de LGBT-gemeenschap, voornamelijk in het familierecht, kan hieruit op zich geenszins blijken dat homoseksuelen in Jordanië het voorwerp uitmaken van een systematische vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch dat zij het risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit kan evenmin blijken uit verzoekers eigen verklaringen. De Raad benadrukt in dit verband dat er slechts sprake kan zijn van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag indien de ondergane of geveesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten. Verzoeker heeft doorheen zijn verklaringen echter op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van enige discriminatie, (politie)geweld of vervolging ten aanzien van zijn persoon omwille van zijn seksuele geaardheid en hij haalt hiervan ook in voorliggend verzoekschrift geen enkel concreet voorbeeld aan doch beperkt zich tot het op algemene wijze verwijzen naar algemene landeninformatie, die echter *an sich* niet volstaat om de door hem voorgehouden vrees voor vervolging te objectiveren, te concretiseren en te individualiseren en waarmee hij evenmin aantoonst dat zijn fundamentele rechten zouden geschonden worden bij een terugkeer naar Jordanië of dat hij er zal blootgesteld worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling. De loutere eventualiteit dat verzoeker in de toekomst mogelijks het voorwerp van discriminatie zou kunnen uitmaken, kan bezwaarlijk worden gelijkgesteld met een geprononceerde vrees voor vervolging.

Uit de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt overigens dat de situatie van homoseksuelen in Jordanië genuanceerder is dan verzoeker wil laten uitschijnen. Zo is homoseksueel gedrag tussen volwassenen met wederzijdse toestemming legaal waardoor eremoord omwille van seksuele oriëntatie strafbaar is. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, blijkt uit de beschikbare informatie bovendien dat Amman, samen met de Libanese hoofdstad Beiroet, wordt beschouwd als een van de weinige steden in de regio met een LGBT-scene. Er zijn 'gay' bars en zolang LGTB-personen hun intimiteit reserveren voor de privacy van hun eigen huis, heeft de politie de neiging hen met rust te laten (zie het artikel "*Breaking Taboos in the Middle East*"). Hieruit blijkt aldus dat het, mits enige discretie, mogelijk is om binnen beperkte kringen uiting te geven aan homoseksuele geaardheid. Ook binnen de maatschappij worden er, vooral de laatste jaren, inspanningen geleverd, enerzijds om het bewustzijn rond LGBT-kwesties te vergroten en anderzijds om ondersteuning te bieden aan LGBT-jongeren in Jordanië. Dit blijkt eveneens uit de door verzoeker neergelegde brief van de beheerder van het webzine My.Kali dd. 10 maart 2021, waarin wordt gesteld dat zij briefschrijvers in contact brengen met Jordaanse en Arabische LGBT+ gemeenschappen die hen verdere ondersteuning kunnen bieden.

Na lezing van de beschikbare informatie is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook van oordeel dat er niet kan geconcludeerd worden dat er actueel in Jordanië sprake is van een systematische vervolging van homoseksuele mannen. Dit kan evenmin blijken uit de informatie die werd toegevoegd aan het verzoekschrift, die grotendeels in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse is gesteund.

Zo verzoeker in het verzoekschrift terecht opmerkt dat de Arabische versie van het webzine My.Kali in Jordanië werd geblokkeerd – de Raad leest in de beschikbare informatie dat dit gebeurde naar aanleiding van een klacht van een parlamentslid van de partij Islamic Action Front, een politieke uitloper van de Moslimbroederschap in Jordanië, bij de Media Commissie – vermeldt de informatie vervat in het administratief dossier tevens dat My.Kali werd verplaatst naar een ander webadres en dat Jordaanse gebruikers nog steeds toegang hebben tot het tijdschrift door op een speciale link te klikken die via sociale media wordt gedeeld.

Waar verzoeker het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog een gebrekkige kennis van en vooroordelen over non-binaire genderkwesties verwijt omdat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een artikel over dragqueens die een legerbasis in Amman bezochten en er hebben opgetreden, en stelt dat het Commissariaat-generaal aldus dragqueens lijkt te verwarren met homoseksuelen, merkt de Raad op dat ook dragqueens tot de LGBTQI+ gemeenschap behoren zodat deze informatie dus wel degelijk relevant is in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming en geenszins duidt op een gebrekkige kennis van de dossierbehandelaar over dergelijke genderkwesties. Verzoeker merkt terecht op dat deze twee dragqueens Amerikaanse staatsburgers zijn die optraden voor de Amerikaanse troepen in Amman. Echter, deze gebeurtenis toont nog steeds aan dat er een plaats is voor dergelijke acties binnen de Jordaanse maatschappij.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker aldus niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie van homoseksuelen in Jordanië doch dient hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, alwaar hij echter in gebreke blijft. Na lezing van het administratief dossier, kan de Raad immers niet anders dan vaststellen dat uit de verklaringen van verzoeker geen elementen blijken die een persoonlijke vrees in zijn hoofde kunnen aantonen. Verzoeker heeft immers in Jordanië geen concrete zwaarwichtige persoonlijke problemen met zijn familie, dan wel met derden gekend omwille van zijn seksuele geaardheid en hij heeft bovendien, blote beweringen van zijnentwege buiten beschouwing gelaten, geen enkele concrete indicatie dat hij effectief risico loopt om het slachtoffer te worden van eerwraak. Verzoeker toont bijgevolg, de actuele situatie in Jordanië mede in overweging genomen, niet aan dat hij wegens zijn seksuele geaardheid in Jordanië persoonlijk zou worden blootgesteld aan vervolging of aan discriminerende maatregelen van een zodanige omvang of ernst dat ze vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zouden vormen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt vastgesteld als volgt: *“Het feit dat er geen sprake is van vervolging van overheidswege, sluit voorts niet uit dat men vervolgd kan worden door de familie en/of de stam, maar u slaagt er ook niet in deze vrees individueel aan te tonen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat er zich geen concrete feiten hebben voorgedaan in het verleden.*

Zo dient opgemerkt te worden dat u geen enkel persoonlijk feit van vervolging meemaakte in Jordanië omwille van uw geaardheid (CGVS2, p. 11). U haalde aan Jordanië verlaten te hebben omdat u vreest voor eerwraak door uw familie omwille van uw geaardheid (CGVS2, p. 8). Dit zal gegarandeerd plaatsvinden, volgens u, gezien de Jordaanse cultuur (CGVS2, p. 8). Dient hier echter opgemerkt te worden dat u geen enkele concrete indicatie heeft dat u effectief risico loopt het slachtoffer te worden van eerwraak. U legt dienaangaande tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat zowel uw vader als uw moeder u na uw vertrek uit Jordanië telefonisch uitscholden en dat uw vader ermee dreigde u te vermoorden (CGVS1, p. 21). Tijdens uw tweede gehoor werd nogmaals gevraagd naar de bedreigingen die u zou ontvangen hebben van uw ouders, haalde u aan dat uw familie nog nooit letterlijk ‘eerzuivering’ heeft uitgesproken. Zelfs wanneer u expliciet gevraagd werd wat er tijdens dat ene telefoongesprek gezegd werd, zei u dat het niet letterlijk uitgesproken werd, maar dat u “hiervan gewoonweg zeker bent omdat u uw familie kent” (CGVS2, p. 8) en “dit eenmaal zo is wat betreft de Jordaanse cultuur” (CGVS2, p. 6). Zoals reeds supra aangetoond mag het duidelijk zijn dat dit argument niet kan volstaan. U beperkt zich tot het uiten van loutere veronderstellingen aangaande de reactie van uw familie en het in algemene termen verwijzen naar “de situatie in Jordanië” en “de Jordaanse cultuur”. Zoals hierboven reeds aangehaald, is dit geenszins afdoende

Uw vrees door uw familie te zullen worden vermoord omwille van uw geaardheid kan, mede gelet op wat volgt, sowieso niet worden weerhouden. Ondanks uw bewering dat uw familie pas 100% zeker was van uw geaardheid nadat u hen hierover telefonisch inlichtte vanuit België (zie CGVS1, p. 20), blijkt anderzijds dat u in Jordanië reeds bepaalde gedragingen vertoonde op grond waarvan uw familie al de nodige vermoedens omtrent uw geaardheid moet hebben gehad. Dit geldt zeker voor wat uw moeder betreft. Zo verklaarde u zelf uitdrukkelijk dat uw moeder dit eigenlijk al besepte toen u nog klein was. Ze verklaarde u verdacht en vreemd te vinden en ze stuurde u hiervoor zelfs meermaals naar Mekka op Umrah alsook naar de moskee (CGVS1, p. 14 & p. 19 en CGVS2, p. 5). U verklaarde verder dat uw moeder u een raar, vreemd en verdacht persoon vond (CGVS1, p. 14). Uw moeder praatte soms over meisjes en zou u ooit voorgesteld hebben te huwen met een nicht en polste hierbij naar uw mening

(CGVS1, p. 19). U zou telkens hebben aangegeven dat het u niet interesseerde en slaagde er ook in een huwelijk af te wimpelen. Behalve dat uw moeder dit verdacht en raar vond én aangaf dat u 'moest trouwen' ondervond u geen verdere problemen met uw moeder (CGVS1, p. 19 en CGVS2, p. 4). Verder stelde u uitdrukkelijk dat u het voor uw moeder nooit weggestoken heeft. Bij haar moest u namelijk nooit acteren, zo vervolgde u (CGVS1, p. 19). Buiten verbale verwijten dat u "niet normaal" was (CGVS1, p. 19) en ruzies met uw moeder omdat u "er niet normaal uitzag" – u droeg 'schandalige' kledij, i.c. korte gekleurde broeken of gescheurde skinnybroeken en u had lang haar (CGVS2, p. 4)-, gebeurde er verder niets. Dat uw moeder, die, zoals u zelf verklaart, al ettelijke jaren weet, minstens vermoedens, had van uw geaardheid, u maar liet doen zonder hier drastisch tegen op te treden, druist regelrecht in tegen uw bewering dat u 'uw familie kent' en dat ze u zullen doden nu ze zekerheid hebben omtrent uw geaardheid. Zulks blijkt ook uit volgende bevindingen, waaruit eveneens kan worden afgeleid dat ook uw vader reeds weet moet hebben gehad van uw 'afwijkend' gedrag. U verklaarde werkzaam geweest te zijn in de lingerie- en accessoire winkel van uw vader (CGVS2, p. 5). U ging hier naartoe in een, volgens de Jordaanse cultuur, 'gangbare' outfit, maar u verstopte skinnybroeken in de winkel. Zodra u alleen in de winkel stond wisselde u van outfit (CGVS2, p. 5). U verklaarde dit enkel te doen wanneer uw vader niet aanwezig was. Wanneer u wist dat hij zou terugkomen, veranderde u opnieuw van kleren en trok u terug de 'gepaste' outfit aan (CGVS2, p. 5). Dat u, die zelf ergens een link legt tussen uw geaardheid en uiterlijk, meer bepaald de 'ongepaste' kledij die u graag droeg, én bovendien uitdrukkelijk stelt dat dergelijke kledij niet toegelaten is in de regio waar u woont (CGVS2, p. 4), er dan blijkbaar geen graten in zag om wel zo in de winkel van uw vader te werken, wijst er nog maar eens op dat het niet kan overtuigen dat u door uw familie zal worden gedood. Hoe u immers telkens op voorhand zou hebben kunnen 'voorzien' wanneer uw vader terug zou komen naar de winkel en op tijd van kledij kon wisselen, is niet duidelijk. Bovendien moeten minstens de klanten van de winkel u in uw 'ongepaste' kledij hebben opgemerkt. Dat niemand van de klanten dit dan ooit aan uw vader zouden hebben doorverteld, zeker gezien uw eigen beweringen dat dergelijke kledij ongepast en niet toegestaan is in Jordanië / uw regio, is volstrekt onaannemelijk. U bent overigens ook niet éénduidig in uw verklaringen. Immers, waar u enerzijds wil laten uitschijnen dat uw vader van niets wist en u nooit zag in uw 'ongepaste' kledij, stelt u ten andere zelf uitdrukkelijk dat uw vader soms wel wat commentaar gaf, maar nooit ruzie met u maakte (CGVS2, p. 5). Hoe dan ook, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hierdoor ooit in de problemen bent geraakt met uw vader noch met anderen.

Ook het volgende is opmerkelijk. U stelt dat uw neef u verklikte na jullie aankomst in Duitsland. Zo zou hij aan zijn familie laten weten hebben dat hij u betrapte had in een gaybar. Zijn familie zou dit dan op hun beurt doorverteld hebben aan uw familie (CGVS1, p. 20). Opnieuw blijkt niet dat u vervolgens problemen kende met uw familie. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel dat het contact met uw ouders stopte nadat uw neef u verklikte. Blijkt echter dat u degene was die het contact verbrak. Bovendien herstelde u dit contact na enige tijd (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Van enige kwade reactie van uw familie uit naar u toe, was geen sprake. Meer zelfs, aangezien ze het maar 'via via' vernamen zouden ze het niet als een vaststaand feit aangenomen hebben (CGVS1, p. 20). Uiteindelijk zou u beslist hebben uw familie in te lichten en uit de kast te komen. U belde hen in mei 2020 op en zou hen vlakaf hebben verteld dat u homoseksueel bent, een vriend heeft en van plan bent met hem te trouwen (CGVS1, p. 11 en 21). Nu is uw familie 100% zeker van uw geaardheid, zo stelt u (CGVS2, p. 8). Dient ook hier allereerst te worden opgemerkt dat u zich weerom beperkt tot het uiten van loutere beweringen die u geenszins kan hardmaken. Dit terzijde, dat u überhaupt de keuze zou gemaakt hebben uw ouders en familie in te lichten van uw geaardheid mag toch wel ten zeerste verbazen. U stelde immers zelf meermaals dat homoseksualiteit in Jordanië niet kan én verklaarde dat uw familie u nu, ingeval van terugkeer, in het kader van eerwraak zal doden om de eer te zuiveren. Dat u de keuze maakte om uw familie in te lichten, wetende dat uw neef ook in België verblijft, minstens in België verbleven heeft (CGVS2, p. 10), is geenszins aannemelijk indien u, zoals u beweert, uw familie kent en weet dat ze u nu zullen vermoorden. Er kan logischerwijs verondersteld worden dat u rekening zou houden met de mogelijkheid dat uw familie uw neef de opdracht zou geven u op te sporen en de eerwraak zou uitvoeren.

Wat er ook van zij, u verklaarde dat uw familie u, nadat u hen in mei 2020 zou hebben ingelicht over uw geaardheid en relatie hier, begon uit te schelden. Los van het feit dat u ook deze blote bewering op geen enkele manier weet te staven, kan nog worden opgemerkt dat u voor het overige geen enkele poging meer heeft ondernomen om uw familie nog te contacteren dan wel, eventueel via via, meer duidelijkheid te bekomen over hun actuele houding ten aanzien van u en eventuele 'plannen' ingeval van uw eventuele terugkeer. Dat uw familie mogelijks aanvankelijk negatief reageerde toen u hen van het nieuws inlichtte, kan nog ergens worden aangenomen. U slaagt er evenwel opnieuw niet in in concreto aan te tonen dat uw familie op heden daadwerkelijk niets meer met u wil te maken hebben en van plan is u te doden in geval van een terugkeer naar Jordanië. Er kan nochtans van u, een verzoeker om internationale bescherming, verwacht worden dat u zich informeert aangaande de evolutie van uw

situatie om een zo duidelijk mogelijk beeld te schetsen van uw eventuele nood bescherming. Minstens kan verwacht worden dat u hiertoe pogingen onderneemt.”

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bij die het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen. Waar hij volhardt in zijn vrees door zijn familie te worden gedood, benadrukt de Raad nogmaals dat deze situatieschets niet kan overtuigen, zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Wat betreft verzoekers stelling dat zijn ouders hem dwongen om vier keer naar Mekka te gaan in de hoop zijn perversie, zijn blasfemische neigingen te genezen of hem zelfs te bekeren, hetgeen naar het oordeel van verzoeker onaanvaardbaar is en neerkomt op een daad van vervolging, merkt de Raad op dat het loutere feit dat verzoeker op vraag van zijn moeder meermaals naar Mekka ging niet kan gelijkgesteld worden met *“pogingen om iemands seksuele geaardheid of genderidentiteit te veranderen door middel van geweld of dwang”* en dan ook bezwaarlijk als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin kan worden gekwalificeerd. In zoverre verzoeker dienaangaande onder verwijzing naar stuk 8 toegevoegd aan het verzoekschrift nog aanvoert dat zijn familie, net zoals de Jordaanse samenleving, een dubbelzinnig standpunt inneemt ten aanzien van bekeringstherapie, kan de Raad na lezing van het administratief dossier slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat hij hiervan het slachtoffer is geworden in Jordanië, noch dat er een reële kans bestaat dat hij hier in de toekomst aan zou onderworpen worden. Dit gegeven dient trouwens te worden onderzocht in samenhang met de andere verklaringen die verzoeker over zijn familie aflegde. De Raad herhaalt nogmaals dat uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker, behalve de herhaaldelijke vraag van zijn moeder om te huwen, de verbale verwijten die hij kreeg dat hij “niet normaal” was en de ruzies die hij had met zijn moeder omdat hij “er niet normaal uitzag” – hij droeg ‘schandalige’ kledij, i.c. korte gekleurde broeken of gescheurde skinnybroeken en hij had lang haar – geen verdere problemen met zijn moeder heeft ondervonden, terwijl hij nadrukkelijk verklaarde zijn geaardheid voor haar nooit verborgen te hebben. Zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing, blijkt ook uit verzoekers andere verklaringen een meer genuanceerd beeld van zijn familie en hun reactie op zijn gedrag en seksuele geaardheid dan hij tracht te laten uitschijnen in zijn verzoekschrift, een beeld dat naar mening van de Raad regelrecht indruist tegen zijn bewering dat zijn familie hem zal doden nu ze zekerheid hebben omtrent zijn geaardheid. De vaststelling dat verzoeker geen concrete problemen aanhaalt, noch met zijn familie, noch met zijn omgeving, toont naar het oordeel van de Raad dan ook voldoende aan dat hij ook vanuit de Jordaanse samenleving geen vervolgingen hoeft te vrezen.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, maakt verzoeker niet in het minst aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een belangrijk deel van zijn identiteit zou moeten opgeven en dat hij zijn geaardheid voortdurend zou dienen te verbergen om aan sociale en familiale uitsluiting en aan discriminaties te ontsnappen.

Waar verzoeker zich in het verzoekschrift nog beklagt over het feit dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud ongepaste vragen werden gesteld, hetgeen zijn raadsman ook heeft aangekaart zoals blijkt uit diens e-mail dd. 3 juli 2020 gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, stelt de Raad vast dat verzoekers raadsman zich louter verontwaardigd heeft getoond over de vraag *“Bent u de passieve of de actieve seks partner in de relatie?”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26 juni 2020, p. 25). Daargelaten de vraag of het antwoord op deze vraag relevant is voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zelf geen probleem leek te hebben om deze vraag te beantwoorden, hetgeen hij overigens al lachend deed. Hoe dan ook kan uit deze ene, volgens de uiteenzetting in het verzoekschrift, ongepaste vraag geenszins worden besloten dat *“de Protection Officier duidelijk niet of onvoldoende was opgeleid in de problematiek van verzoeken op grond van seksuele geaardheid.”* De Raad voegt hier volledigheidshalve nog aan toe dat verzoeker zich er bezwaarlijk ernstig over kan beklagen dat voornoemde vraag een inbreuk op de privacy uitmaakt nu hij zelf, ondanks het feit dat hem er tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op werd gewezen dat dergelijke video's privé zijn en dat hij deze niet moest doorsturen omdat dit niet gewenst is voor zijn procedure, toch video's overmaakte aan het Commissariaat-generaal van hem en zijn vriend terwijl zij seksuele handelingen verrichten.

2.5.3. De door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten in de bestreden beslissing correct als volgt: *“Uit uw verklaringen en stukken toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u kampt met psychologische problemen (zie CGVS 1, p. 6 e.v. + psychologische attesten in groene map). In*

deze attesten wordt aangehaald dat u in het verleden traumatische gebeurtenissen meemaakte ten gevolge waarvan u thans lijdt aan posttraumatische stress. Dit uit zich in verlies van vertrouwen, depressieve neigingen, nachtmerries, angsten en herbeleving van uw trauma's. Zelf haalde u nog aan dat u zelfmoord wil(de) plegen (zie CGVS1, p. 6). Wat deze attesten betreft, dient te worden opgemerkt dat deze allen dateren van 2018, i.c. 13.08.2018, 4.10.2018 en 10.10.2018. Dat u toen kampte met psych problemen en omwille hiervan werd opgevolgd, wordt niet betwist. Ondanks uw verklaringen, afgelegd bij het CGVS in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud, d.d. 26.08.2020, dat u nog steeds wordt opgevolgd omwille van uw psychologische problemen en nog verdere psychologische begeleiding zou krijgen (zie CGVS 1, p. 7), legde u geen recente(re) attesten voor waaruit dit kan blijken. Voorts moet ook worden opgemerkt dat u zelf, in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CG, d.d. 24.8.2020, wanneer werd gepolst naar uw medische situatie, uitdrukkelijk aanhaalde dat alles goed gaat met uw gezondheid (zie CGVS2, p. 2).

Dat u, zoals gestaafd aan de hand van de psychologische attesten, in 2018 – kort na uw aankomst in België – kampte met psychologische problemen wordt, zoals reeds aangehaald niet betwist. Dat u evenwel thans nog steeds in een dermate moeilijke mentale toestand zou verkeren, waardoor het standaardprocedureverloop in het gedrang komt, is geenszins aangetoond. U bleek wel degelijk in staat deel te nemen aan de persoonlijke onderhouds die plaatsvonden op het Commissariaat-generaal en hierbij op coherente wijze uw relaas uit de doeken te doen. U haalde overigens ook zelf op geen enkel moment doorheen de onderhouds aan, omwille van uw psychologische toestand, niet in staat te zijn de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden.” en “Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. De voorgelegde medische attesten werden hierboven reeds besproken.

Uw attest van Rainbow-house toont aan dat u met het hoofd van deze organisatie gesprekken heeft gevoerd over uw geaardheid. Dient opgemerkt te worden dat uw homoseksuele, dan wel biseksuele, geaardheid ‘an sich’ hier niet in vraag wordt gesteld. Echter, dit document kan geenszins een ander licht werpen op bovenstaande temeer daar hieruit op geen enkele manier kan worden afgeleid dat u, omwille van uw geaardheid, het slachtoffer zal worden van eerwraak door uw familie ingeval van een terugkeer naar Jordanië.

De foto's van uw uzelf in Mekka voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Dat u naar Mekka ging, wordt niet betwist. Wanneer en waarom u er ging – u verklaarde dat uw moeder u meermaals naar Mekka stuurde in de hoop u ‘te genezen’ – blijkt niet uit de foto's. Dat u dan meent hiermee de houding van uw familie ten aanzien van u, en uw beweerd vrees door uw familie te zullen worden gedood, te kunnen aantonen, kan niet worden weerhouden.

Om uw verklaringen verder te staven, legde u ook foto's neer van u met een andere man, uzelf poserend voor een spiegel, uzelf opgemaakt en in vrouwenkledij alsook foto's en video's van uzelf, poserend met visitekaartjes van LGBTQ-equal voor de Europese instellingen in. Zoals reeds aangehaald wordt niet in twijfel getrokken dat u zich (ook) aangetrokken voelt tot mannen. Echter, uit de voorgelegde foto's en video's kan op geen enkele manier worden afgeleid dat u, zoals u beweert, risico loopt te worden vermoord ingeval van een terugkeer naar Jordanië. Foto- en beeldmateriaal kan hoogstens aantonen wat er op de foto's of video te zien is, niets meer en niets meer. Dat u poseert voor een spiegel en selfies nam van uzelf in bloot bovenlijf, samen met een andere man in bloot bovenlijf te zien bent en u opgemaakt liet fotograferen – waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen is overigens ook niets duidelijk – kan geenszins wijzen op een nood aan internationale bescherming in uw hoofde in Jordanië. De foto's van de visitekaartjes van LGBTQ-equal voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas. Wat tot slot de foto's betreft waarop u, naar u stelt, te zien bent met uw huidige vriend, moet allereerst worden opgemerkt dat niet is aangetoond met wie u te zien bent op de foto. Evenmin blijkt uit deze foto's wat uw band is met deze persoon noch dat jullie trouwplannen hebben.

Ten slotte dient hieraan toegevoegd te worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde paraat te zijn eender wel soort videomateriaal voor te leggen van u en uw vriend (CGVS1, p. 29) en dit dan ook effectief later deed. Desondanks het feit dat u werd meegegeven dat dit niet gewenst is voor de procedure stuurde u via uw advocaat op 19 januari 2021 nog video's door van u en uw vriend M.(...) terwijl jullie seksuele handelingen verrichten. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in dit geval paragraaf 72 van arrest “A, B, C v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie” van 2 december 2014, dat richtlijn 2004/83 van de Raad (“Kwalificatierechtlijn”) interpreteert, het volgende blijkt: “Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van „tests” om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen.”

Bijgevolg aanvaardt het Commissariaat-generaal zulk videomateriaal niet als geldig bewijselement om uw seksuele oriëntatie te staven.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat ook uw bemerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS werden overgemaakt op 3 juli 2020, evenmin een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek. De bemerkingen betroffen slechts enkele aanvullingen op zinsconstructies, correcties aangaande de schrijfwijze van "LGBTQ All Equal" en zaken die geen verband houden met uw asielrelaas, zoals uw werk in België, maar bevatten geen inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen."

Ook het aan het verzoekschrift gevoegde verslag van psychologische begeleiding dd. 17 maart 2021 verandert niets aan de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Dat verzoeker te kampen heeft met psychologische problemen ten gevolge van het seksueel misbruik waarvan hij als kind het slachtoffer is geweest en het feit dat hij sinds zijn puberteit en adolescentie worstelde met zijn genderidentiteit, dat hij nog steeds schuldgevoelens ervaart tegenover zijn ouders en dat hij lijdt aan depressie en posttraumatische stress-stoornis met verschillende psychische en lichamelijke klachten, wordt niet betwist doch doet niets af aan het besluit dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Jordanië, omwille van zijn geaardheid, het slachtoffer zal worden van eerwraak door zijn familie.

Voorts kan uit het attest van 17 maart 2021 niet worden afgeleid hoe lang verzoeker reeds wordt opgevolgd door deze groepspraktijk. De Raad herhaalt wat reeds werd vastgesteld in de bestreden beslissing: *"Dat u, zoals gestaafd aan de hand van de psychologische attesten, in 2018 – kort na uw aankomst in België – kampte met psychologische problemen wordt, zoals reeds aangehaald niet betwist. Dat u evenwel thans nog steeds in een dermate moeilijke mentale toestand zou verkeren, waardoor het standaardprocedureverloop in het gedrang komt, is geenszins aangetoond. U bleek wel degelijk in staat deel te nemen aan de persoonlijke onderhouds die plaatsvonden op het Commissariaat-generaal en hierbij op coherente wijze uw relaas uit de doeken te doen. U haalde overigens ook zelf op geen enkel moment doorheen de onderhouds aan, omwille van uw psychologische toestand, niet in staat te zijn de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden. Voorts moet ook worden opgemerkt dat u zelf, in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CG, d.d. 24.8.2020, wanneer werd gepolst naar uw medische situatie, uitdrukkelijk aanhaalde dat alles goed gaat met uw gezondheid (zie CGVS2, p. 2)." De Raad betwist niet dat verzoeker thans (opnieuw) psychologische hulp heeft gevraagd en onder behandeling is, doch dit doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen.*

Tot slot het attest van Rainbow House ter terechtzitting neergelegd toont aan dat verzoeker deelneemt aan een project ter ondersteuning van asielzoekers van deze organisatie.

2.5.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

De Raad wijst er te dezen volledigheidshalve nog op dat het louter behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de verzoeker om internationale bescherming ook daadwerkelijk wordt vervolgd. De verzoeker om internationale bescherming moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde sociale groep irrelevant.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker in Jordanië heeft geen problemen gekend die kunnen gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Evenmin maakt hij een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Van een schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet kan derhalve geen sprake zijn.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Jordanië zou hebben gekend of zal kennen.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.8. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS